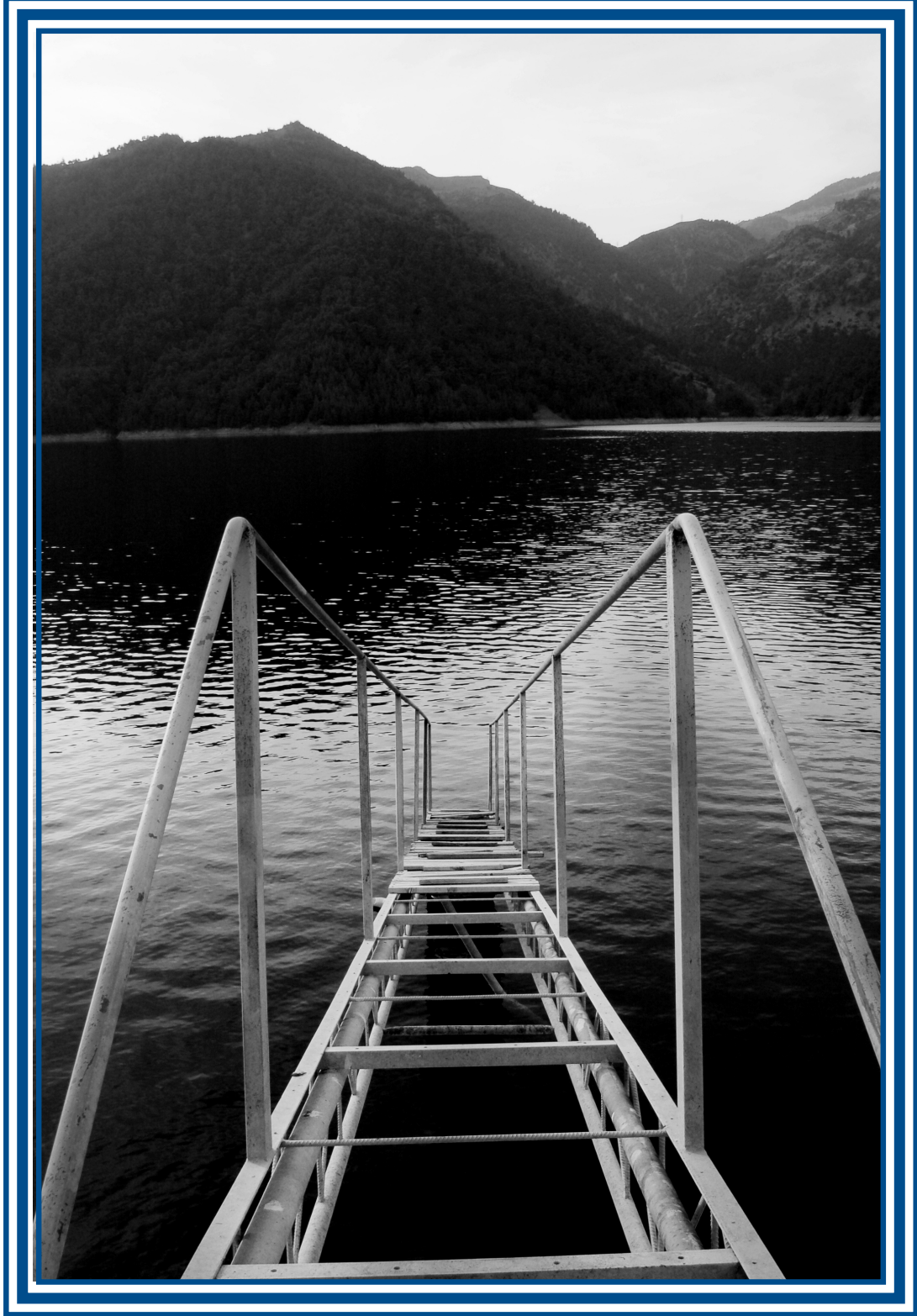

A  ı k k a r a

Hâyetli, kayalı, hakka dayalı dergi

12 sayı 21 Şubat 2019

Abdurrahim KARAKOĞ

Tayyib ATMACA

Cemal DĪVANĪ

Sadık YALSIZUĞANLAR

Ömer KARA/Kul Seymani

Erhan ÇAMURCU

Mehmet Nuri SUNGUROĞLU

Hüdayi NABĪT

Ali Rıza NAVRUZ

Hacı Musa TUNCER

Halit YILDIRIM

Hikmet ÖZDEMİR

Metin MERT

Mehmet PEKTAŞ

Kısmet KEVEN

BU MEVTAYI NASIL TANIRDINIZ?

Abdurrahim KARAKOĞ

Giderken alkolden girdi komaya,
Meyhaneyi yurt sayardı bu deyyus.
Yemin eder pazar derdi cumaya,
Aĝustosu mart sayardı bu deyyus.

“Ben dahiyim, eşim dengim az.” derdi,
Īnat için zemheriye, yaz derdi,
Kuşa kirpi, kurbaĝaya kaz derdi,
Kel sıpayı kurt sayardı bu deyyus.

Nasipsizdi iman, edep, ahlĀktan,
Kin saĝardı enayiden, ahmaktan,
Biraz daha alçak idi alçaktan,
Namertleri mert sayardı bu deyyus.

Tam sapıktı, Őer yollara sapardı,
Heykel diker, ilah diye tapardı,
Abdestsiz her yöne secde yapardı,
Kıbleĝâhı dört sayardı bu deyyus.

Türklüĝe düşmandı, hep kin güderdi,
Yahudi’ye yaltakçılık ederdi,
Hıristiyan ile yola giderdi,
Ermeni’yi Kürt sayardı bu deyyus.

Görgü şahidiyiz, yalan yok hocam,
Tek güzel huyunu bilen yok hocam,
Geberip giden var, ölen yok hocam,
Doĝruluĝu dert sayardı bu deyyus.

BU KİTAP

Tayyib ATMACA

Kitaplıkta kitapların alayı
Sevindiler geldiğinden dolayı
Manşetlere taşıdılar olayı
Fitneyi araya soktu bu kitap

Kimi düşe yattı hayale daldı
Kimi el altından parayı saldı
Kimi birbirini kırarak aldı
Kapanın avcunu yaktı bu kitap

Ak araya girdi kara çekildi
Para havuzunda para çekildi
Nutuk tutuklandı dara çekildi
Kağıttan evleri yıktı bu kitap

Makron homurdandı Merkel hırladı
Borsa dibe vurdu dolar fırladı
Avro dış gösterdi altın parladı
Davosta “van minut” çekti bu kitap

El yatırım yapıyorken arsaya
Konan konu İstanbul’da parsaya
Dört saatte düştü kara borsaya
Mezattan mezata sekti bu kitap

Kitap bitti talep gelir habire
Yanaşamaz yorumcular tabire
Gömülürse şaşmam anıt kabire
Cin gibi şişeden çıktı bu kitap

Orhan Pamuk boynun büküp ağladı
İskender palayla bağrın dağladı
Atmaca sözünü burda bağladı
Okumadan bizi sıktı bu kitap

EŞŞEK

Cemal Divani

Arpan da önünde samanın da var
Ya niçin somurttu yüzünü eşşek
Madem zırlamaya zamanın da var
Niye çaldın elin sazını eşşek

Çifte atma düşürürsün nalını
Köpek dahi sıcak yemez yalını
Kemirsin kemerinin cilini
Bari zay etmesen bezini eşşek

Bu hamallık iki tutam ot için
Yük taşırsın saraydaki zat için
Kazandığın katır için at için
Halen mi açmazsın gözünü eşşek

Kim taktı ki kulağına küpeni
Tanımazsın seni hamal yapanı
Terbiyesiz büyütmüşsün sıpanı
Bak o da çekmiyor nazını eşşek

Bozulmaz dünyanın hile büyüğü
Derindir çıkılmaz azap kuyusu
Sırtına binenin yoktur sayısı
Hiç silen oldu mu tozunu eşşek

Takılırsın her sürünün peşine
Akıl da şaşırır senin işine
Derdini ifade etme boşuna
Eşşeksen kim dinler sözünü eşşek

Sebep ne ki eğliyorsun isyanı
Ara da bul kendindeki noksanı
Örnek al âlemden Cemal Divani
Kaçırma hayatın dozunu eşşek

HÂLİMİZ İTLERDEN BETER, KEYFİMİZ BEGLERDE YOH

Sadık YALSIZUÇANLAR

Timuçin Abi her yıl olduğu gibi bu yıl da ABD'ye, üç eyaletindeki üç üniversiteye Türk Musikisi dersleri vermek için gitmeye hazırlanıyordu. Seyahatinden iki gün önce fakirhaneyi teşrif etmek üzere İncek Tek Sitesi'ne giriş yapmış, Melekli Sokak'a yönelirken direksiyon hâkimiyeti aniden güçleşmiş. O sıra aklından, 'fakirhane' tabiri de geçmemiş üstelik. Arada 'fakirhane' deyince gülerdim. O da, "Yok yok seninkisi fakirhane sayılır. Kapılar en ucuz suntuadan, yerler üçüncü sınıf parke, duvarların sıvası berbat, boya plastik, iyi ki her taraf kitap, duvar çıplak olsa insanın üzerine plastik toz yağacak, mutfak çok ufak, girişteki çelik kapı yine en ucuzundan... Hâşılı fakirhane sayılır. İncek'te, üç milyon dolara (niye dolarsa!) rezidanslar var. Bazı malikâne-ler on milyondan başlıyor." derdi. Neyse konu bu değil. Melekli Sokak'ın girişinde tam dönerken dediğim gibi araba savrulunca frene basıp arabayı güçlkle durdurduktan sonra inip bakmış ki ne görsün! Ön sağ teker gidik. Jant yere değişiyor. Telefon çaldı. Timuçin Abi yazıyor. "Hah!" dedim koşarak gelen eşime, "Arıyor, geldi herhâlde."

-“Efendim abim?” Baktım sesi bozuk, “Abi hayırdır?”

-“Abim abim, Üstat Necip Fazıl der ya, ‘Bu yolu dönerken arkana bak da / Köşede bir lahza...’ Ben bakamadım. Teker patladı!”

-“Nee?”

-“Evet abi, lastik tamamen inik.” Hemen çıktım. Vardım ki yurdundan teker göçürmüş! Şükür yakınlarda bir nöbetçi lastikçi vardı. Telefonunu bulmak hayli sürdü.

Ardından durumu açıklamak bir hayli zaman aldı. Hele adresi tam olarak tarif etmek, ölümdü. Sonunda konum atarak beklemeye başladık. Bu arada evde çift elma nakhla hazırlanmış idi. Kömürler kor halini almış, burcu burcu tütmeğe hazır tütün lülede bekliyordu.

Hele Adana'dan getirtmiş olduğum kaçak çay az önce demini almıştı. Beklerken, kaldırım- da oturup olayın ayrıntılarını konuştuk. İki kez lastikçiyi aradık. Yolda olduğunu, yaklaştığını öğrendik.

Sonunda geldi, kısa bir tanı sürecinden sonra tekeri söktü: “Malzeme uygun değil, dükkâna götürmem lazım.” deyip götürdü. “Abi” dedim, “Ya eve gidelim ya evdekileri buraya getirelim.” Bu arada nadiren de olsa yoldan geçenler tuhaf tuhaf bakıyor, aşırı meraklılar gelip soruyordu. Hepsine sabırla durumu öykülüyor, geçmiş olsun dileklerine teşekkürle mukabele ediyor, uğurluyordu. Timuçin Abi'nin ısrarlı karşı çıkışlarını dinlemeksizin nargileyi ve dumanı üstünde çayı Melekli Sokak'taki olay mahalline naklettik.

Kaldırıma koyduğumuz minderlere oturduk. Timuçin Abi ısrarlarımız karşısında daha fazla direnemedi, nargileyi havalandırdı. Sokağa mis gibi anason yayıldı. Çayın kokusunu saymıyorum bile! (Aklıma nereden geldiyse... Adana'da herkes ikram edilen çayı içmeden önce bardağı eliyle kaldırıp rengine bakar ve “Beş Dakka daha duraymış eyiymiş.” dermiş. Bir defasında arkadaşlardan birini arayıp, “Çayı koy geliyoruz.” demişler, o da çayı demlemiş. Bu arada kapı çalmış. Açmış, birkaç serseri... Sopalarla saldırmışlar. Fakat bizimkisi güçlü, irikiyim... Bunları bir güzel dövmüş. Bu arada bağırtı çağırtıyı duyan komşulardan biri meğer polisi çağırmış. Bizimkisi saldırganları fena hırpaladığından masumken suçlu duruma düşmüş. Onlar şikâyetçi olmuş. Derken bir ay kadar içerde kalmış. Sonra komşuların tanıklığı filan olayın iç yüzü anlaşılmış, bırakmışlar. Bir ay sonra çıkıp eve gelmiş. Arkadaşları geçmiş olsuna gelmişler. Bizimkisi bir ay önce demlediği çayın altını yakmış, ısıtmış, ikram etmiş. Misafirlerden biri bardağı kal-

dırıp rengine bakmış, bir yudum almış ve şöyle demiş: “Beş dakika daha duraymış eyymiş.”)

“Abi,” dedim kalender meşrepliğini sonuna değin istismar ederek, “Bu anı ölümsüzleştir-meme izin ver lütfen!” Bizi kırmadı, sağ olsun, ses etmedi. Bu arada, “Gören dostlar meraklanıp ararlar, insanları rahatsız etmiş olmaya-lım!” kaygısını da dile getirmekten geri durma-dı. Dinleyen kim!

Nihayet usta onarılmış tekeri getirdi. O işi-ni yaparken Timuçin Abi’yle nargileye o kadar dalmıştık ki, lastikçinin sokağın sessizliğine düşen bağırtısını çok geç işitebildik. “Abi, ta-mamdır!” İkimiz de şaşkındık: “Yahu ne çabuk bitti!” Bu arada ustaya da nargile ikram ettik. Bizi kırmadı, birkaç nefes çaktı. Çekerken et-raftaki sesleri Timuçin Abi’yle ikimiz duyduk: “Bunlar manyak! Lastikleri patlamış, hallerine bak!” Neyse, onu uğurladık. Nargileye bir süre devam ettik. Ayrılık ânı yaklaştıkça içimize koyu bir hüznün çöktü. Timuçin Abi, her za-manki nüktedanlığıyla, “Bir Urfa atalar sözü, durumu çok iyi yansıtıyor,. dedi. Sessizlik oldu. Merakla bekliyorduk. “Hâlımız itlerden beter, keyfimiz beglerde yoh!” dedi. Güldük.

-“Artık ben gider.” dedi.

-“Abi zengin kalkışı oldu.” dedim. Güldü:

-“Abi şahane oldu, şahane.” Uğurladık.

Karanlığın içinde yiterken, için için yanan bir çerağa benziyordu

SEÇİM BEYANNAMEM

Ömer Kara/Kul Seymani

Ben, milletvekili olursam bir gün
Ülkede yalanı bitireceğim
Antalya’da kayak yaptırıp her gün
Kayseri’ye deniz getireceğim

Yollar yapıp Erzincan’la Zara’ya
Heykel dikeceğim tüm Ankara’ya
Hile ile değer katıp Lira’ya
Dünya Bankası’nı batıracağım

Benim çiftçim, benim işçim gülecek
Memur işin yordamını bilecek
Reformlarla beyaz günler gelecek
Erzurum’da karpuz yetireceğim

İl eyleyip ilçesinin dördünü
Böyle geliştireceğim Mardin’i
Çorum’un, Yozgat’ın bütün derdini
Tek ayak omzumda götüreceğim

Rus turistler akın edecek Muş’a
Kütahya diyecek ‘sağ ol, çok yaşa’
Yatırım amaçlı bizim Maraş’a
Nice nice para yatıracağım

Bitecek herkesin derdi, tasası
Her köyün olacak özel yasası
İnanmayın, uzun lafın kısası
Milletin sırtına oturacağım

MESEL İŞTE

Erhan ÇAMURCU

Bir zamanlar
Hani eskiden
Develer tellal deęilken
Pirelendi dedeler teker teker
Devran birden deęiŐti
Ucuzladı mahallenin masalı
Millete bi zamlar oldu
Damlar oldu çatılar
atık kaŐlı adamlar damladı evimize iŐ dönüşü
Anladı mı bilmem kömür gözlü sevdiğim
Kömür kokusundan beterdir apartman faturası
Ömür kısa, sıkı sıkı eskir kemer dediğın
Hani senin de yediğın patates soğan
Hem teri kutsaldır alnın
Ne mühim gittiye üç beş can
Zaman bu ya işte
Gariban dediğın ölmek içindir
Dindir içindeki acıyı, masallarda böyledir bu iŐ
Gedikli kahvesinden adaylar bilirim
Bir de Altaylardan ötesi vardı coğrafya kitaplarında
Onu pek bilmezler Şimdi

Ne diyordum reklamlar uzun sürdü
Biraz geriden almak lazım Şiiri
Bir zamanlar dedim ya
Dertliymiş birileri
Vicdanları da sızlarmış anlattıklarına göre
Mesel işte
Anlatılır geçer
Zaman zamana eklenir, beklenir yeni bölüm acılar sınır ötesinde
Artçısı kurumuŐ kaç isyan süzülür kıyıya vurmuş gözbebeğinde
Afrika'nın da adı yazar mı coğrafya kitaplarında
Ümit bir burnun adından mı ibaret yoksa

Bir zamanlar dedim ya işte
Ne zalim zamanlarmış
Hani mesel olmasa insan oturup ağlarmış...

SÖYLETME BENİ NİYAZI

Mehmet Nuri SUNGUROĞLU

Zıbıdı olmuşsun Niyazi, zıbıdı!
Burnun o kadar büyümüş ki,
Yüzüne sığmıyor artık!

Bir kangal kemiktin köyden giderken
Yanaklarında tarla güneşinin izleri vardı
Gara lastik vardı ayaklarında
Bilet paranı da ödünç almıştın
Karnın zil çalıyordu elin kapılarında
Zıbıdı olmuşsun şimdi, zıbıdı!

Unutmuşsun memleket havasını
Babanın tarlasında yosunlar bitiyor
Evin duvarları hüzne bürünmüş
Bekliyorlar gelir diye Niyazi,
Ahhh Niyazi ah, söyletme beni!

Bir çuval un için takla atardın
Pantolonunda yamalar vardı
Düdüklü değildi evdeki tencere
Çocuklar da ekmek diye ağlardı
Kırk yaştan altına sitemim olmaz
Onlar bilmezler fakirliği, yoksulluğu.

Niyazi yaşın yetmişe gelmiş
Ne çabuk unuttun o susuzluğu
Beton binalar diktin sağına soluna
Uğramazsın çocuğun okuluna.

Gözünde beton maskesi saklı
Unuttun fakiri, unuttun yoksulu
Hele dön bak caminin de yoluna
Zıbıdı olmuşsun Niyazi, söyletme beni!

Beklerdin kahve önlerinde çay söyler diye
Kırk kahve gerek şimdi sana erişmek için
Heybetin muhteşem olmuş Niyazi!
Gören de sanır ki idarei mülküye...
Kaymakam sınırlar seni gittiğin yerde
Hitabın “ulan” olmuş şefe, garsona
Bahşişi verirken adap bilmezsin
Koyarsın parayı atarcasına
İnkara kalkma Niyazi, bilirim seni!

Zıbıdı olmuşsun, arsızlığa az kalmış
Fena bozmuş seni elin diyarı
Yoksulluğu unutmuşsun Niyazi
Genç kuşaklar senden daha vefalı

Gördüğünde selam verir Niyazi
Ara sıra teşrif edip buyurdun
Cümle alem görsün diye Niyazi
Yalanı da kepçe ile savurdun
Yolları da beğenmezsin Niyazi.

Mülkü servet aldın yetmedi
Yetmez sana tarla bahçe arazi
Açlık günlerini çabuk unuttun
Çünkü senin beynin fakir Niyazi!

TUTUNANLAR

(Tek sahne, tek perdelik tiyatro)

Hüdayi NABİT

“Bir gün duvara bir resim asmak gelmedi mi içimden? Ben ne yaptım? Kimse de uyarmadı beni. İşte sonunda anlamsız biri oldum. İşte sonum geldi. Kötü bir resim asarım korkusuyla hiç resim asmadım; kötü yaşarım korkusuyla hiç yaşamadım” (Oğuz Atay, Tutunamayanlar)

Oğuz Atay, şeyhimiz Galip’ten sonra Türkiye’nin en büyük sanatçılarından biri. Ve üstelik Atay, dünya ile başı hoş olmayanların tabiri caizse (ki caizdir) tarihi ve talihi yaver gitmeyenlerin romanını bile yazmış. Tutunamayanlar’dan söz eder kütük gibi kitapta. Tutunanlar var bir de... Bunların romanını da şiirini de yazmaya gerek yok. Zira hiçbir durum ve şarta yabancılık çek(e)meyen bu arkadaşlar, çağın bütün ilgi uyandıran hallerine iki teker takıp kendi oyuncağı haline getirmekte pek mahirler.

Türkiye, epeydir yazar, çizer, düşünür, şair çölükken nasıl olduysa birden bire yazar, çizer, düşünür, şair ormanına dönüştü. Nereye baksak elindeki köksüz dal parçasını toprağa diken sanat erbapları görüyoruz. Şiir mi dendi anında dörtlükler, beyitler, soneler, mısralar üfüren biri çıkıyor. Öykü mü dendi, Bilge Karasu’nun taş gibi eserlerine burun kıvrıran ve parmağında toplu iğne ucu kadar kavlayan derinin acısını, kabir azabıymış gibi anlatan bir öykücü çıkıyor. Fikir yazıları dendi mi dünyanın çekirdeğini çıkartıp içini açmış da ortaya çıkan atomlarına ayırmış edası takınan insanlar sıraya diziliyor. Felsefe dendi mi Hazreti Âdem’in yeryüzüne indirildiğinde yaşadığı adaptasyonun, ontolojik mirasını çözümleyen feylosoflar zuhur ediyor. Heykel ve resim konusunda çok fazla kelimeler yok. Şimdilik, heykelin ve resmin “putçuluk” olduğu narasını atmak kâfi geliyor.

Yazı dünyası böyleyken böyle. Peki, yazarın dünyası hangi âlemde? Yazarın dünyası ise asıl sorunlu alan. Yazınımızda kâğıda düşürülen harflere bakıldığında ığıl ığıl kâğıda akan bir niyet göze çarpıyor: “Tutunmak hevesi” Müellif ve muharrirlerimiz, Maksim Gorki’nin ifadesiyle “bütün düğünlerin damadı, bütün cenazelerin ölüsü” olma gayretine hizmet eden beşibiryerde yazın türleriyle ortalıkta cirit atıyorlar. On parmağında beş yüz doksan maharet olduğuna bizi inandırmaya çalışan müellif, muharrir ve yazarlarımız yazmakla yetinmiyor. Sohbet, muhabbet, konferans, panel, söyleşi, seminer, sempozyum gibi sözün egemen olduğu iletişim kanallarını da kendi havuzlarına tutmaktan geri durmuyorlar. Boyuna yazıyor, boyuna konuşuyorlar. Yazdıkça ve konuştukça Türkiye’ye ufuk evrimi geçirteceğini sanan “sanatçılar” okullarda, üniversitelerde, mahalle aralarında hatta camilerde kültüre, sanata sözün her türünü kaldırabilecek alanlarda cümleler kuruyor. Kuruyor, kuruyor...

Yazarlığı, mütefekkirliği ve münevverliği tek elde toplayanlar, fırsatını buldukları her zeminde bildiklerini öğüte dönüştürüyorlar. Böylece esasında birer öğütücüyü dönüştürüyorlar. Sahnelerin dayanılır cazibesine kapılan yazarlar, karşılarında oturan yaşlı–genç, kadın–erkek, öğrenci–öğretmen kim varsa hepsine gelenekten, gelecekte, bildikleri tek yazarın kutsallığından, okumadıkları kitapların ihtişamından bahsediyorlar. Okul okul, fakülte fakülte, mekân mekân gezerek müşteri gibi gördükleri gençlere kendilerini keşfetmelerinden ve en olmadı hayallerinin peşinden koşmaları gerektiğinden söz ediyorlar.

Gençlerin gerçeklikle bağını koparan, yaşamın içerisinde hiçbir karşılığı olmayan cümlelerle şiiri, öyküyü, denemeyi, ideayı ve hatta dini anlatan yazar taifesinin tarifesi ise bahs-i diğer. Katıldıkları konferanslarda gençlere tornavida sıkımayı öğrenin, ıslah edilmemiş bir ağacı aşlamayı öğrenin, yalancı akasyanın tohumunu nasıl çimlendireceğinizi öğrenin, zemherinin başlangıç ve bitiş tarihlerini öğrenin, matematiği çok iyi öğrenin, çay demlemeyi iyi bilin demiyor, diyemiyorlar. Çünkü bunlardan bahsetmek kişisel bir emeği zorunlu kılıyor. Oysa yeniçağcılısanat insanlarının yediği önünde, yemediği ise arkasında bir hayatları var. Yaşamsal meseleleri, hayati endişeleri yok. Bu yüzden biraz din, biraz zekâyı imleyen kelimeler, biraz zorunlu samimiyet, biraz üstenci eda, biraz bilgelik, biraz üst-baş zenginliği, biraz rahatlık ile sahnelerin fatihine dönüşüyor neoyazarlarımız. O kabzettikleri sahnelerde tek söyledikleri, kitaplarında yazıp durdukları hiç kimsenin, hiçbir zaman işine yaramayacak renksiz, kokusuz tembihler...

Birkaç yıldır Türkiye’nin edebiyatı bu adamlara kaldı. Piyasada nerde anarsan orada hazır ve nazır olan üdeba takımı, işi o kadar ilerletti ki günde beş altı konferans verip gittikleri her yerde aynı cümleleri kurarak makineleştiler. Durmadan gençleri öğütleriyle öğüten yazarlar eğer sahiden yaptıklarına inansalardı “tutunamayanlar” ayarında kitaplar ortaya koyarlardı. Oysa Türkiye’nin yazın hayatı ciddi bir tehdit altında. Yayınlanan ve yayılan kitapların birçoğu hiçbir şey anlatmayan cümlelerle süslenmiş kâğıt israfları. Türkiye’nin yazı ve yazar ormanına dönüştüğü günümüzde kimden uzak dur(ul)malı sorusunun net bir cevabı var: “İşe yaramaz yazı ve sözleriyle insan tavlama çalısan ve bununla hayata tutunanlardan”. Kendi adının geçtiği her noktayı işaretleyip kendisi hakkında atlaslar, antolojiler hazırlayanlardan, manifestoya uygun ürün değil ürünlerine uygun manifesto yazarlardan, tutunanlardan. Hepsinden...

Tek sahne ve tek perdelik bu trajedide rol almayanlardan, başını iki elleri arasına akıtanlardan uzaklığa hacet yoktur. Hatta asıl onların eşliğine yanaşılmalı.

VASIYET

Ali Rıza NAVRUZ

Vasiyetim budur eğer ölürsem,
Ne kimseyi tuttum nede ayırdım.
İyi anlaşılın ben ne söylersem,
Hak edene kismetini ayırdım.

Evlerime kiracılar el koysun.
Yemekler yedirin el âlem doysun.
Fakir alacaklım müjdeyi duysun,
Olanlardan olmayanı ayırdım.

Aydaki hissemi hanıma verdim.
Ona bir gün yükseleceksin derdim.
Aranırsam eğer adresi verdim,
Bilsin ki kalbimi ona ayırdım

Fakirlere verin külçelerimden.
Camiye ayırın bütçelerimden.
Beş bin dönümü de bahçelerimden,
Köyün sürüsüne mera ayırdım.

Aslı yok tarlaya kazdırın kuyu.
Yüzüme tükürün çıkarsa suyu.
Küçük evlat sen şimdilik yat uyu,
Sana sermayemden milyar ayırdım.

Yarasalar alsın gocuklarımı.
Kediler götürsün sucuklarımı.
Bir kutuya koyun boncuklarımı,
Ben onları güzellere ayırdım.

Tek isteğim rahmet ile anılmak.
Sorulan sualde pek az yanılmak.
Sizlere yakışmaz kızmak darılmak,
Gördünüz ya kılı kırka ayırdım.

UTANSIN

Hacı Musa TUNCER

Milletin malını peşkeş çeken,
Karşılıklı paklayanlar utansın.
Fesat yapıp ihâleye çöken,
Alkış tutup aklayanlar utansın.

Kanaat kayboldu azaldı varlık,
Kızarmaz yüzlerde aranır arlık,
Bollukta pazara sunuldu darlık,
Stoklarda saklayanlar utansın.

Liyâkat, tecrübe atıldı suya,
Çamurlu zemine sürüldü boya,
Saygıya kin kustu bozulan hayâ,
Şan, şerefi haklayanlar utansın.

Devlet malı hep güçlünün hakkı mı?
İlla zayıf yesin derler zıkkımı,
Çiçek diye yutturdular zakkumu,
Gül yerine koklayanlar utansın.

Olandan vergiler güdük alınır,
Toplanan da başka yerde çalınır,
Bu yüzden sersefil yoksul kalınır,
Malına mal ekleyenler utansın,

Tuncer baş kaldırır mazlum ezene,
Siret etmiş neme lâzım, bize ne,
Dilsiz şeytan gibi susup düzene,
Hak, adalet bekleyenler utansın.

AVA GİDEN AVLANIR

Halit YILDIRIM

-“Bu kadar aday olmaz kardeşim. Aralarında anlaşsınlar. Bizim bu seçimde Serinyurt’u kazanmamız lazım. Bunun yolu da tek aday çıkmasından geçiyor. Bana verilen talimat bu.”

-“Sayın vekilim anlaşmaya yanaşmıyorlar ben ne yapayım?”

-“O zaman bana bunların dışında çok düzgün bir aday bul.”

-“Öyle biri var da adam siyasete girmez.”

-“Sen onu benimle görüştür. Bu adamı aday edersek diğerleri yine aday olurlar mı?”

-“Bu adam aday olursa vatandaş zaten bundan başkasına oy vermez.”

-“Sen o zaman onu yarın bana getir. Hadi görüşürüz.”

İlçe Başkanı Mehmet Ağa kara kara düşünmeye başladı. Bu adamı nasıl ikna edip vekil ile görüştürecekti. Başına iş almıştı. Önce diğer aday adaylarını teker teker aradı. Adamlar Nuh diyorlar peygamber demiyorlardı. Herkes Şakir aday olursa ancak çekilirim yoksa ben çekilmem diyordu. Yapacak bir şey yoktu. O zaman bu akşam hep beraber gidip Şakir’i ikna edeceklerdi.

Akşam üç aday adayı, ilçe başkanı ve ilçe eşrafından iki kişi ile Şakir’in kapısını çaldılar. Şakir karşındaki heyeti görünce şaşırılmıştı. Misafirlerini buyur ederek büyük salona geçtiler. Sözcü olarak eşraftan Nuri Efendi konuşmaya başladı:

-“Şakir Bey, biliyorsun önümüzde bir seçim var. Malum bizler bu kez seçimi kazanmak istiyoruz. İlçemiz muhalefette kalarak bir hizmet alamıyor. Bildiğin gibi Arif, Yusuf ve Murtaza Beyler aday adayı idiler ama üçü de sen aday olur isen feragat edecekler. Sen dürüst, çalışkan, herkesin takdir ettiği bir adamsın. Emekli olman, yüksek tahsilli olman, sülalenin geniş olması senin aday olman için yeterli. Zaten ilçe başkanımız olsun, il başkanımız olsun senin aday olmanı çok istiyorlar. Öyle değil mi Mehmet Ağa?

-“Vallahi yüzüne diye demiyorum. Bizim partinin aradığı aday kesinlikle sensin.” Şakir derin bir iç çekişten sonra yavaş yavaş konuşmaya başladı:

-“Bakın arkadaşlar sizinle aynı siyasi fikirdeyim ama ben politikayı pek sevmiyorum. Bu iş benim yapacağım iş değil. Böyle derken belediye başkanlığını yapamam demiyorum. Belki biliyorsunuzdur 80 ihtilalinde iki yıl okul müdürlüğü yaptığım Güzelyurt kazasında sıkıyönetim emriyle başkanlık yaptım. Çok iyi hizmetler yaptım ama arkamda askeriye vardı. Kimse karşı çıkamıyordu.” İlçe başkanı söze atladı:

-“Yahu bilmez miyim, zaten senin bu tecrüben bizi buna mecbur ediyor. Çok yarım kalmış işimiz var. İlçenin sana ihtiyacı var. Gel etme eyleme biz de sana yardımcı olacağız.”

-“Bakın bu işin il ayağı var, vekil ayağı var. Beni uğraştırırsınız.”

-“Yok valla sayın vekil de seninle acilen görüşmek istiyor. Hem de yarın.”

Ertesi gün vekilin ofisinde yapılan görüşmede Şakir Bey ikna edilmişti. Ama kendisine karışılmayacak, müdahale edilmeyecekti. Hatta İller Bankası’ndan ve diğer bakanlıklardan yardım sözü de verilmişti.

Şakir Bey önce kendisine çekirdek bir kadro oluşturdu. Bu kişiler kasabanın aklı eren, ileri görüşlü kimseleri ile görüşme yaparak Serinyurt için acil bir eylem planı çıkardılar. Zaten sorunlar da üç aşağı beş yukarı Şakir Bey’in kafasında belirledikleri ile aynı gibiydi. İçme suyu hattının yenilenmesi ve yeni bir su kaynağı bulunması, il ile bağlantıyı sağlayan yoldaki gereksiz virajların düzeltilerek yolun genişletilmesi, komşu ilçeye olan bağlantı yolunun açılması, derelerin ıslahı, kasabada tarımla uğraşan insanlar için sulama suyu imkânlarının arttırılması, ilçede çok üretilen cevizlerin değerlendirilmesi için bir kooperatif kurularak burada cevizli sucuk imalatı ve iç ceviz paketlenme ünitesi kurulması... Yine ilçe pazarlarının üzerinin kapatılması, dışarıdan gelen esnaf için küçük depolar yapılması, ilçenin üst kısmında bulunan Karadağ eteklerine bir gölet yapılması, kasaba içindeki yolların genişletilmesi ve gelişigüzel yapılaşmaya müsaade edilmemesi bunun için yeni bir imar planı yapılması... Gölet ve sulama suyu ile ilçenin ekonomisi canlanacak, yeni açılacak yol ile diğer ilçelerle bağlantı sağlanarak ticari ilişkiler geliştirilecekti. Şakir Bey ayrıca her mahalleye bir park yapacaktı. Ayrıca Karadağ’daki orman alanlarının genişletilmesi için girişimde bulunacak, kasabaya bir de yüksekokul kazandıracaktı.

Derken seçimler gelmiş çatmıştı. Şakir Bey zoraki aday gösterilmenin avantajı ile kendi lehine adaylıktan çekilen Arif ve Yusuf Beyleri İl Genel Meclisi’ne aday göstermiş, Murtaza Bey’i de Belediye Meclisi’ne almıştı. Seçimlerde mevcut başkan Avukat Yaşar ile kıyasıya bir mücadele yaşansa da sandıklar açıldığında mevcut oyların yüzde 65’i Şakir Bey’e çıkmıştı. 9 kişilik Belediye Meclisi’nin 5’i Şakir Bey’in listesinden 4’ü de muhalefetten kazanmıştı.

Sıra icraat yapmaya gelmişti. Önce imar meselesi gündeme gelmişti. Yeni imar planı hazırlanırken bir anda istekler, rüşvetler, tehditler, şantajlar peş peşe patlamıştı. Kimi kendi arsasından yol geçirirse vururum diye tehdit salıyordu. Kimi açılacak çevre yolunun kendi tarlasının kenarından geçmesi ha-

linde tarlanın değ erleneceğini ve yapılacak daireler için yüzde on avanta vereceğini, kimi yeni yapılacak dükkânların ihalesinde kendisine kıyak geçilmesi halinde bir dahaki seçimde ş artsız destek vereceğini söylüyordu.

Sonuçta tüm istekler dolaylı dolaysız olarak Belediye Meclisi'ne gelmişti. İktidar tarafı istekleri sıraladıkça muhalefet bu iş te haksızlık var deyip karşı çıkıyordu. Son olarak oylamaya geçildiğinde bir kişi çekimser kalmış ve oylar eş itlenmişti. Kararı başkanın oyu belirleyecekti. Başkan muhalefetin lehinde oy verince ortalık bir anda karış ivermişti. Vekillerin araması, il başkanın devreye girmesi sonucu değ iş tirmemişti. İlçede başkanın parti değ iş tireceğine kadar konuşmalar almış yürümüştü.

İkinci toplantıya kadar geçen sürede ise bu kez muhalefet kesiminden başkana ş irinlikler, üstü kapalı vaatler gelmeye başlamıştı. Sonuçta yapılan toplantıda bu kez muhalefetin talepleri oy çokluğuyla ret edilmişti.

Bu gelgitler diğ er toplantılarda da yaş anmaya başlayınca belediye meclis üyeleri ile iki partinin ilçe başkanları gizli bir toplantı düzenlediler. Toplantıya başkanın sadık yardımcısı Murtaza Bey çağ ırılmamıştı. Toplantıda başkanın kafasına göre idarecilik yaptığından, siyasi tekliflere sırt döndüğ ünden, yaptığı iş lerin ne iktidarın ne de muhalefetin iş ine yaradığından dem vurarak bundan sonra başkana karşı ortak tavır almak üzere anlaştılar. Her meclis toplantısından önce her iki taraf talepleri kendi aralarında değ erlendirip istedikleri şekilde meclis toplantısına getireceklerdi.

Bir iki toplantı bu şekilde geç ip de başkana rağmen kararlar 8'e 2 şeklinde tezahür edince Ş akir karş ısında bir blok olduğunu anlamış bu iş e çok canı sıkılmıştı. Kendisine verilen sözler artık yerine getirilmiyordu.

İlk olarak imar iş lerini yürütecek ş ehircilik uzmanları ile gizlice görüştü ve durumu anlattı. Onlardan ilçeyi rahatlatacak tarafsız bir plan yapmalarını istedi. Sonuçta dediği gibi bir plan bakanlıktan da onaylanarak belediyeye geldi. Başkan imar planı doğ rultusunda yeni yollar açmaya başlayınca kıyamet koptu.

İlçe başkanı soluğu hemen ilde almış ve il başkanına Ş akir Başkan'la bu iş in yürümeyeceğini, aksi takdirde tüm yönetimin istifa edeceğini söylemişti. Onu muhalefetle gizlice anlaş ıp öbür partiye geçmek ve seçimlerde öbür partiden aday olmak için zemin hazırlamakla suçluyordu.

İl başkanı durumu vekillere telefonla bildirmiş onlar da "Ş akir Başkan'ı il disiplin kuruluna verin. Üç gün sonra il disiplin kurulunda sözlü savunmasını isteyin. Biz de bastıralım eğer tavırlarını değ iş tirmezse istifasını isteriz." demişlerdi.

Durum telefon ile Ş akir Başkan'a bildirildi. Ş akir Başkan üç gün sonra il disiplin kuruluna katıldı. Toplantıda hakkındaki suçlamalara tek tek cevap verdi. Özellikle diğ er partiye geçmesinin, hele hele ikinci defa aday olmasının hiçbir şekilde mümkün olmadığını, çok zorda kalırsa direk belediye başkanlığından istifa edeceğini söyledi.

Bu son söz, parti yöneticilerini çok memnun etmişti. Sonuçta ya bu uygulamalardan vazgeç ip parti yönetiminin istediği gibi davranması ya da başkanlıktan istifa etmesi istendi. Ş akir Başkan: "İnanđım doğ rular adına istifa etmeyi uygun buluyorum. Ancak bunun için tek ş artım var. İlçede bir halk günü tertip edeceğ im. Sizi de davet ediyorum. Ben o toplantıda istifamı açıklarım." dedi.

Bir hafta sonra başkan ilçede büyük bir halk meclisi topladı. Toplantıya il başkanı, vekiller, diğ er ilçe belediye başkanları ve yöneticiler davet edildi.

Toplantı spor salonunda yapılıyordu. İlçe başkanı ve ardından Ş akir Başkan birer açılış konuşması yaptılar. Sonra kürsüye il başkanı ve vekiller geldi. Partinin ülke genelindeki hizmetleri, il ve ilçelere yapılan hizmetlerden dem vuruldu. Sonra bu hizmet temposuna ayak uyduramayanlar, aldıkları sorumlulukları yerine getiremeyenler, beceriksizler, ş aibeli iş ler yapanlar gereğini yapmalı gibi laflar ettiler. Bu söylemlerden halk pek bir şey anlamasa da ilçe başkanı ve yönetimi çok memnun olmuştu.

Ş akir Başkan bu söyleme çok iç erlemişti. Buradaki sorumsuz, beceriksiz, ş aibeli diye tarif edilen kişi kendisiydi. Önceden kararlaşt ırıldığı gibi Ş akir Başkan tekrar kürsüye gelecek, icraatlarını anlatacak ve sonuna artık yoruldum diyerek istifa edecekti. Fakat o an Ş akir Başkan bunlara meydanı bırakmamaya karar verdi.

Kürsüye çıkınca nasıl ikna edilerek aday olduğunu, kendisine verilen sözleri bir bir anlattı. İcraatlarını tek tek açıkladı. Sonra salona dönerek: "Sevgili hemş erilerim yapılan bu icraatlardan memnun musunuz?" diye sordu. Salonda yıkılırcasına bir alkış koptu. İş leri görülmeyen ilçenin ileri gelen kodamanları kendi aralarında homurdanmaya başlamışlardı. Zira toplantının seyri değ işmeye başlamıştı.

Ş akir Başkan salondaki havanın lehine döndüğ ünü hissedince gönül rahatlığı ile kendisine yapılan tüm dalavereli istekleri, yapılan baskıları tek tek ve isim isim açıkladı. Her ismi açıklanan kızarıyor bozarıyor ve salonu milletin yuh sesleri arasında terk ediyordu.

Ş akir Başkan: "İş te bunlar yüzünden bu gün burada sizin iradeniz hiç sayılıyor, sizin büyük tevaccühünüzle seçtiğiniz başkanınızın kellesi isteniyor, istifasının isteniyor. Bu yüzden ben de şerefimle, onu-

rumla istifa ediyorum.” deyince ortalık bir anda buz kesti. Parti yöneticileri soğuk terler dökmeye başlamışlardı. Halk şaşkın bir vaziyetteydi.

İlk şok geçince salonda bir gürültü koptu. Halk galeyana gelmiş “Başkanı yedirtmeyiz.” “Başkan bizi bırakma” diye tezahürata başlamışlardı. Tezahüratlar ilçe başkanı ve vekiller aleyhine dönünce salonda bir arbede yaşandı. Tabii arbedeyi ve halkın galeyânını yatıştırmak da Şakir Bey’e düştü. Kürsüye tekrar çıktı ve mikrofonu eline aldı:

“Allah’ın izniyle sizler böyle arkamda durduğunuz müddetçe beni hiç kimse, hiçbir baskı yıldırılmaz. İstifa kararımдан vaz geçiyorum. Demokrasilerde tek güç sizin yani halkın isteğidir. Şimdi toplantıyı burada bitiriyoruz. Hepimiz ev sahibiyiz ve misafirlerimizi en iyi şekilde ağırlamak töremiz gereğidir. Bizleri bu önemli toplantıda yalnız bırakmayan sayın vekillerimizi, il başkanımız ve yönetimini ve tüm misafirlerimizi kuvvetlice alkışlayalım.”

Vekiller şaşkın, il yönetimi şaşkındı. Dahası ilçedeki tüm siyasiler şoktaydılar. Kendi kazdıkları kuyuya kendileri düşmüştü. Salonu acilen terk eden siyasiler Şakir Başkan’ın elini bile sıkmadan İlçeyi terk ettiler.

Bu iş burada bitmemişti. Hemen Şakir Başkan hakkında bir dosya hazırlayıp genel başkana sundular. Bu adamdan kurtulmadıkları takdirde ilçeden tek oy çıkmayacağını da altına eklediler.

Sonunda bekledikleri haber geldi. Genel merkezde bazı belediye başkanları hakkında bir toplantı yapılacaktı. Toplantıya genel başkan bizzat nezaret edecekti.

Genel merkezdeki toplantı salonuna sorunlu belediye başkanları ile o ilin vekilleri, il ve ilçe başkanları çağırılmıştı. Sabahtan akşama kadar savunmalar alındı tek tek. Akşam geç vakit sonuçların açıklanması için toplantı salonuna geçildi. Toplantı basına kapalı yapılıyordu. Ortam çok gergin idi. Hatta salonun girişinde bazı vekiller ile belediye başkanları arasında tatsız münakaşalar da yaşanmıştı.

Beklenen an gelmişti. Genel başkan salona girince bir alkış koptu. Genel başkan hemen kürsüye çıktı. Kısa bir genel değerlendirme sonucunda hemen mevzuaya girdi. Kendisine gelen şikâyetlerin tek tek incelendiğini, bunun için sorunlu il ve ilçelere gizli müfettişler gönderdiğini, bunlardan gelen raporları bizzat kendisinin okuduğunu ve kurmaylarıyla değerlendirdiğini söyledi. Bu yüzden bazı arkadaşlarla maalesef yolların ayrılması gerektiğini belirtti. Nihai raporun okunması için kurmaylarından birisine talimat verdi.

O esnada salonda bir alkış koptu. Şakir Başkan, yan yana oturan il ve ilçe başkanı ile vekillere doğru baktı. O kadar coşkun alkışlıyorlardı ki yerlerinde duramıyorlardı. Rapor okunmaya başlanmıştı. Sözcü, şimdi istifası istenen başkanları okuyorum deyince salon bir anda ölüm sessizliğine büründü. Herkes nefesini tutmuş sonucu bekliyordu. Fakat liste okununca bir anda şaşkınlıklar ve uğultular bir anda salonu kapladı. Zira listede sadece belediye başkanlarının değil, il ve ilçe başkanlarının da isimleri okunuyordu. O esnada “Serinyurt İlçe Başkanı Mehmet Güneş” denince Mehmet Ağa ayağa fırlayıp:

-“Sayın başkanım bir yanlışlık var. Şakir Yılmaz olacaktı. Benim adım okudunuz.” dedi.

Grup sözcüsü bir genel başkana baktı bir Mehmet Ağa’ya. Genel başkan oturduğu yerden:

-“Yanlışlık yok. Devam et.” dedi. O esnada Şakir Başkan’ın yüzü gülmeye başladı. Diğerleri ise mosmor olmuşlar, başlarını oturdukları sıraya gömmüşlerdi.

Toplantı sonrası genel başkan sorunlu illeri ve heyetleri tek tek çağırıp kapıdan uğurladı. Sıra Şakir Başkan’a gelmişti. Genel başkan elini sıkıca kavradığı Şakir Başkan’a sevecen bir tavırla:

-“Başkanım sanırım bir dahaki dönem belediye başkanlığını düşünmüyormuşsunuz.”

-“Münasip görürseniz ben ikinci dönem affımı isterim efendim.”

-“Tabii neden olmasın. Ancak seni bırakmıyoruz. Sen önümüzdeki dönem vekil adayımız olacaksınız. Sizinle mecliste beraber çalışmak istiyoruz. Ben ilkeli ve dürüst insanları çok severim Şakir Bey. Bir sorunun olursa direk beni arayacaksınız. Şimdiden vekilliğiniz hayırlı olsun.”

Genel başkan gözlerini il başkanı ve vekillere çevirdi:

-“Serinyurt ilçe başkanını atama görevini Şakir Bey’e verdim. Kendisi gibi çalışkan ve düzgün birisini bulsun.” dedi ve sıradaki il gelsin emrini verdi.

Şakir Başkan zoraki girdiği siyasetten tam kurtulacağı derken yeni bir sayfa açmak zorunda kalmıştı. “Bunda da bir hayır var.” dedi kendi kendine. “Allah’ın işine karışılmaz, o ne isterse o olur.” dedi.

Genel başkanın son sözleri vekillerin üstünde yıldırım çarpmış etkisi yapmıştı. Yolda vekiller il başkanını “Bizi nasıl bir işe bulaştırdın.” diye paylıyorlardı. O ise sürekli “Ah Mehmet Ağa yaktın bizi.” diye ilçe başkanını suçluyordu. Sonuçta ava giden avlanmıştı.

NASRETTİN HOCA

Hikmet ÖZDEMİR

Bozunca insanlar yeri, göğü, suyu.
Bakamaz oldular kimsenin yüzüne.
İnsana saygılı olmalıdır diye;
Hoca Nasreddin ters binmiş eşeğine.

Ne yapsan dünya tersine gidiyordu.
Ziyafet sofraları kürk bekliyordu.
Çeşmeye kazık çakılmış akmıyordu.
Hoca Nasreddin ters binmiş eşeğine .

Hangi kedi, koca ciğeri yediği?
Tartınca kediyi Hoca, demişti ki:
“Eğer bu kediyse, bizim ciğer nerde ki?”
Hoca Nasreddin ters binmiş eşeğine.

Borç istemişti komşusu vadesiyle.
Hoca ise: “İstedğin kadar vade!”
“Ama borç verecek para yoktur bende!!”
Hoca Nasreddin ters binmiş eşeğine.

“Peşin paraları görünce gülersin.”
“Tavşanın suyunun suyunu” içmezsin .
“Ey hatun bu davada sen de haklısın!”
Hoca Nasreddin ters binmiş eşeğine.

KEL ALAKA

Metin MERT

-I-
Ehibbadan bir dost benim
Kel başımı görecekmış
Manzaranın tam önüne
Söğüt dalı gibi çekmiş

Tutup koymuş kelim feyse
Herkes almış ondan hisse
Beğenmeden geçen ise
Ocağına darı ekmiş

Dedim maksat neydi ay dost
Çıkmaz bundan sana bir post
Neden böyle bir suikast
Takipçisi meğer çokmuş

Gördüm garip halimi ben
Tepemdeki kelimi ben
Değiştirdim yolumu ben
İşin suyu hepten çıkmış.

-II-
Alnım açık başım da dik
Saçım olmuş olmamış ne
Resimlerde didik didik
Göçüm olmuş olmamış ne

Beyazlaşır aklanırım
Yıllar geçer paklanırım
Tel tel düşer oklanırım
Suçum olmuş olmamış ne

Aynaların burçlarında
Elalemin taçlarında
Orçun Bey'in saçlarında
İçim olmuş olmamış ne

Metin der ki gir yaşıma
Senin de gelir başına
El meclisi paylaşma
Açım olmuş olmamış ne.

İŞ İLANI

Mehmet PEKTAŞ

İş hanında gün, her zamankinden farklı başlamıştı. Üçüncü kattan gelen gürültüler üzerine bütün esnaflar ve çalışanlar o kata koştu. Sesler bir ay kadar önce açılan ofisten geliyordu. Ofise girenler, iki genç ortağın kavga ettiğini gördüler. Kerem, Gürkan'ı altına almış yumrukluyor, ona ağza alınmayacak küfürler ediyordu. Gürkan elleriyle yüzünü korumaya çalışsa da başaramıyordu. İki ortağı güçlkle ayırdılar. Gürkan'ı hemen oradan uzaklaştırıp Emlakçı Cengiz'in dükkânına kaçırdılar. Kan içinde kalan ağzını, yüzünü yıkayıp ona su içirdiler. Kerem'se delirmiş gibiydi. Gürkan'ın arkasından gitmeye çabalıyordu. Kendisini tutmaya çalışan dört kişiye rağmen ofisten dışarı çıkmayı başardı. İş hanının koridorlarında ortağına küfürler savurmaya devam ediyordu. Güngörmüş esnaflardan Terzi Hüseyin araya girip Kerem'i yatıştırmaya çalıştı. Başaramayınca onu tutanlara:

-“Benim dükkâna sokun şunu.” dedi. Kerem'i güçlkle terzi dükkânına soktular. Terzi Hüseyin, onu gitirenlere:

-“Çıkın siz.” dedi. Adamlar, Kerem'in kollarını bırakıp dükkândan çıktılar. Terzi Hüseyin hemen kapıyı kilitleti. Kerem bağırmaaya devam ediyordu. Terzi Hüseyin, kaşlarını çatıp sert bir şekilde:

-“Bağırma lan benim dükkânımda!” dedi. Kerem sinirden nerede olduğunu bile görmüyordu. Etrafına bakınca terzi dükkânında olduğunu anladı. Bir an sustu. Terzi Hüseyin tabureyi işaret edip aynı ses tonuyla:

-“Otur şuraya!” dedi. Kerem ihtiyar terziye itiraz edemedi. Onun gösterdiği yere oturdu. Terzi Hüseyin, yanı başında dikilen elemanına:

-“Bize çayla su getir.” dedi. Eleman arka odaya doğru giderken Kerem başını önüne eğmiş derin derin nefes alıp veriyordu. Hüseyin:

-“Hiç yakıştıramadım size?” dedi.

-“Hüseyin abi mesele bildiğin gibi değil.” dedi Kerem. Hüseyin bir tabure çekip Kerem'in karşısına oturdu:

-“Ne olursa olsun, yaptığınız. çok ayıp.” dedi. Kerem:

-“O şerefsiz oğlu şerefsiz var ya...” dedi. Terzi Hüseyin, Kerem'in sözünü kesti.

-“Ben burada küfrettirmem arkadaş!” deyip elini tezgâha vurdu. Kerem yaşlı ustaya karşılık vermedi. Bu arada çaylar ve su geldi. Terzi, bir bardak su doldurup Kerem'e uzattı. Kerem suyu bir dikişte içti. Bir bardak daha istedi. Bu suyla yüzünü yıkadı. Biraz olsun sakinleşmişti. Çaylarını yudumlamaya başladılar. Kapıya gelen birkaç kişiyi Terzi Hüseyin eliyle işaret edip uzaklaştırdı. Karşısındaki adamın yatıştığını anlayınca ona nasihat etmeye başladı:

-“Bak oğlum, ben 40 senedir bu işi yaparım. Bir gün olsun kendimi usta olarak görmedim. Kumaş keserken mesleğe ilk başladığım zamanlardaki gibi elim titrer. Bu iş kesip biçmeyle bitmiyor ki. Benim dükkânın tabelasında ne yazıyor hiç dikkat ettin mi?” Hüseyin, Kerem'in cevap vermesini beklemedi:

-“Bay-bayan terzisi yazıyor, değil mi?” Kerem başını salladı.

-“Bu tabelayı takmak kolay. Biraz gayret eden herkes bu tabelayı takar. Bak sana bir fıkra anlatayım. Nasreddin Hoca'yı anası bir terziye çirak vermiş. Aradan iki sene geçmiş, Hoca meslekte bir milim ilerleyememiş. Anası oğlunu karşına alıp “Oğlum iki senedir, gidip geliyorsun daha usta olamadın mı?” diye sormuş. Hoca da “Ana duanın himmetiyle mesleğin yarısını öğrendim. Artık dikilileri sökebiliyorum. Şimdi iş sökükleri dikmeye kaldı. Onu da öğrendim mi tamamdır.” demiş.” Kerem, hafifçe tebessüm etti. Terzi Hüseyin konuşmaya devam etti:

-“Diyeceğim şu, herkes terzi olur ama herkes usta olamaz. Herkes dükkân açar ama herkes esnaf olamaz. Daha yeni el ele verdiniz, bir ay oldu, olmadı. Büyük işler yapacaksınız, sıkıntıya düştüğünüz zamanlar olacak, sırt sırta verip açacaksınız. Ortaklık iyi bir şey olsa diye bir laf vardır ama eskiler bir elin nesi var iki elin sesi var demişler. Ufak tefek şeylerden birbirinizi kırarsanız bu iş yürümez oğlum.” Kerem araya girecek oldu, Terzi Hüseyin:

-“Sözümü kesme” dedi ve konuşmaya devam etti: “Ortaklık evlilik gibidir. Gün gelecek Gürkan sınırlı olacak, sen alttan alacaksın. Gün gelecek senin kafan bozuk olacak, Gürkan alttan alacak. Birbirinizin eksiklerini kapatarak gideceksiniz. Yeri gelecek kavga da edeceksiniz ama bugünkü gibi değil. Kol kırılır yen içinde kalır, demişler. Âleme kendinizi güldürmeyin, işinizin başına dönün.” Kerem, Hüseyin Usta'nın yüzüne baktı. Anlaşılan sözünü bitirmişti:

-“Hüseyin abi bu anlattıklarını ben de biliyorum. Çocuk değiliz ama mevzu bildiğin gibi değil.” dedi. Terzi:

-“Neymiş mevzu? Anlat da bir çare bulalım o zaman.” dedi. Kerem:

-“Biliyorsun biz buraya geleli bir ay ancak oldu. Çok büyük hayallerimiz vardı. Arkamızda aile desteği de olunca bir şirket kuralım dedik. Geniş bir yer tuttuk. İçeriye odalara böldük. Güzel bir mekân oldu. Gürkan’la konuştuk, her işe biz koşturuyoruz, olmuyor. En iyisi birkaç eleman alalım. Ne bileyim, bir kişi temizlik işlerine baksın, bir kişi çay, kahve işine baksın. Bir de sekreter alalım. Biz de diğer işleri takip edelim.” dedi. Terzi:

-“Çok güzel.” dedi. Kerem devam etti:

-“Dün oturup konuştuk şartları belirledik. Temizlik işleri için ilkökul mezunu bir bayan bulacağız, sabah sekizde ofisi açacak temizliğini yapacak akşam da ofisi kilitleyip gidecek. Pazar günleri izin, yeme içme bizden. Çay, kahve işleri için de ilkökul mezunu, eli işe yatkın, aynı şekilde çalışacak birisini alacağız. Sekreter olarak az çok bilgisayar kullanmayı bilen, bir bayan almaya karar verdik. Hepsine asgari ücret vereceğiz, sigortalarını yapacağız. Gürkan’a: “Sen internete ilan ver.” dedim. Gürkan da bana: “Senin iletişim becerin daha kuvvetli, senin telefon numaranı yazalım, gelenleri sen seç.” dedi.” Terzi Hüseyin:

-“İyi, ne var bunda?” dedi. Kerem bir anda parladı:

-“Ne var olur mu Hüseyin abi! Ulan Gürkan...!” diyerek yerinden fırladı, tezgâhın üzerindeki makası alıp kapıya yöneldi. Kapı kilitli olmasa elinden bir kaza çıkacaktı belki de. Terzi Hüseyin, Kerem’in kolundan tutup elindeki makası aldı. Onu tekrar oturttu.

-“Yahu ne var bu kadar sinirlenecek!” dedi. Derin derin nefes alıp veren Kerem:

-“Hüseyin abi, aklıma geldikçe sinirleniyorum.” dedi. Terzi, Kerem’e bir bardak su daha verdi. Kerem suyu içip biraz nefeslendikten sonra anlatmaya devam etti:

-“Gürkan ilanları vermiş abi. Telefonum çalmaya başladı.”

-“Tamam.”

-“Abi, bu adam nasıl ilan verdiyse beni hep üniversite mezunları aradı. Ben galiba bu çocuk ilanı yanlış verdi diye düşündüm. Gürkan’ı aradım ama telefon kapalı.”

-“Şarjı bitmiştir.”

-“Ofiste unutmuş güya.”

-“Sonra?”

-“Abi kimler aramadı ki! Öğretmenler, mühendisler, maliyeciler, işletmeciler, fizikçiler, kimyacılar... Yüksek lisans yapmış olanlar, çift üniversite bitirmiş olanlar. Arayan herkese kibarca bu işlerin vasıfsız eleman işi olduğunu anlatmaya çalıştım. İlanda yanlışlık olduğunu, ilkökul mezunu birilerini aradığımızı söyledim. İnsanlar buna rağmen çalışmak istediklerini söylediler. Telefonlar susmayınca arayanlara şartları çok daha ağır olarak anlattım. Günlük on beş saat çalıştırırız, sigorta migorta yapmayız, yemeğinizi kendiniz karşılırsınız, içtiğiniz çaydan, kahveden para alırız, izin mizin de yok, dedim. Yine de çalışmak istediğini söyleyenler oldu. Başıma ağrılar girdi. Üç tane ağrı kesici attım. Sabaha kadar telefonum susmadı. İşin ilginç parti başkanı, milletvekili, üst düzey yetkili olduğunu söyleyip torpil yaptırmaya çalışanlar bile oldu. Ben sonunda Gürkan’ın beni işlettiğini anladım. Belli ki beni tanıdıklara arattırıyordu. Böyle ciddi bir konuda şaka yapması beni çok sinirlendirdi. Sabaha kadar uyuyamadım. Erkenden ofise gelip Gürkan’ı beklemeye başladım. Gelir gelmez de tekme tokat giriştim. Sonrasını zaten biliyorsunuz.” Terzi Hüseyin, Kerem’i sabırla dinledikten sonra:

-“Evladım, bana kalırsa Gürkan’ın bu işte suçu yok.” dedi. Kerem:

-“Nasıl yok Hüseyin abi? Adam resmen benimle dalga geçti.” dedi. Terzi Hüseyin:

-“Hiç sanmıyorum. Çünkü bu devirde ilkökul mezunu kalmadı. Herkes üniversite mezunu. Bak benim eleman da tekstil mühendisi.” Kerem, çok şaşırıldı:

-“Gerçekten mi?” dedi. Eleman başını salladı. Terzi Hüseyin:

-“Elbette. Emlakçı Cengiz’in yanında çalışan fen bilgisi öğretmeni. Pastanecinin elemanı işletme mezunu. Telefonda çalışan elektronik haberleşme mühendisi. Döşemecide kamu yönetimi mezunu, çantacıda çalışma ekonomisti, fotoğrafçıda arkeolog çalışıyor. Aşağıda akvaryumcudada da su ürünleri mühendisi çalışıyor.” dedi. Kerem başı önünde:

-“Gürkan’ın suçu yok diyorsun yani.” dedi. Terzi başını salladı.

-“Ne yapayım ben şimdi?” dedi Kerem. Terzi Hüseyin:

-“Yapılacak iş belli. Gidip ortağının gönlünü al, özür dile.” dedi. Kerem, terzi dükkânında çıkıp Emlakçı Cengiz’in dükkânına doğru yürümeye başladı.

HASTROLOJİ

Kısmet KEVEN

Koç Burcu: Baharın karnı burnunda ha bu gün ha yarın ortalık çiçeklenecek, börtü böcekler uyana- cak, yılanlar derisini gerisine bırakacak, aylar dayılarının yanına gidecekken siz de hâlâ bir hazırlık yok. Gönlünüzün önünü süpürüp gözünüzü uzak hayallere dikmek için martın kapıdan baktırması sonucun- da canım yine sıkılacak mı diye kendi kendinizi kasmazsanız, bahar saçlarınızda esen rüzgar olacaktır.

Boğa Burcu: Her sabah gerneşerek uyandığınızda bel ve sırt ağrılarınız yüzünden uzun süre kendini- ze gelemiyorsunuz. Belinizde hırtma, omanızda pırtma olabilir. Geceleri yatmadan önce, ağrıyan yerleri- nize zeytinyağı ile masaj yaptırın. Akşam yemeklerinden hemen sonra üzerinize çöken rehaveti uyuyarak atmaya çalışmayın. Hayata karşı daima uyanık olun. Dünyayı bulanık gördüğünüzü kimseye söylemeyin.

İkizler Burcu: Hayat damarlarınızda gürül gürül akan bir ırmak gibiyken kendinizi kentinizin varoş- larında gezdirerek acılarınızı demlemeye çalışmayın. Kaybettiklerinizle kazandıklarınız için bir T cetveli yapmanız gerek. Her gece yatmadan önce kaybınız ve kazancınız birbirine denk gelmiyor bir hesap hatası yapıyorsunuz demektir. Kazancınızın çoğalması için Kazancılar Yokuşu'nu tırmandığınızda nefesinizin tükendiğini hissettiğiniz anda Kazancı Bedih'ten bir gazel dinleyin rahatlayacaksınız.

Yengeç Burcu : Kaybettiğiniz arkadaşlarınız ayarında arkadaş arayarak saçınızı tarayacağınıza, neden kaybettiğinizin muhasebesini yaparak bir daha kaybetme riski taşımayacak yeni arkadaşlar edinmiyorus- nuz? Sosyal medyadaki arkadaşlarınızı gerçek arkadaşınız gibi kabul ettiğinizden sanal sancılar çekiyor- sunuz. Bence işe buradan başlamalısınız. Size beğeni göndermeyen ya da tıklamayanları silin.

Aslan Burcu : Çayı çok demli içtiğinizden gözleriniz devamlı nemli kalıyor. İnce belli bardakları tercih edin. Gerçekten canınız çay çektiğinde deniz kenarına gideceğinize kırlara çıkın ya da bir orman gezisi yaparak ormantik hayaller eşliğinde bir çay kenarında güzel türküler eşliğinde bir malgal keyfi ya- pıp ondan sonra da demleyeceğiniz çayla keyfinizi gıcirtabilirsiniz.

Başak Burcu : Uzun zamandır kendi kendinize dertlenerek, 'başkalarının dertlerinden nasıl nema- lanırım' diye fikir taliminde bulunmadığınızdan aklınızda aşınmalar meydana gelmiş olabilir. Aklınız aşındıkça arzularınızın kaşıntısı da artacaktır. Aç karnına gezintiye çıkarak yolda atıştırdığınız abur cu- burların midenize vermiş olduğu zararı atmak için devamlı soda içme alışkanlığını terk etmelisiniz.

Terazi Burcu : Boşa koysanız dolmuyor, doluya koysanız almıyor hissine kapılarak tedirginlik nö- betleri geçirerek duygularınızı çiğnemeyin lütfen. Acılı yiyeceklerden uzak durarak metabolizmanızın daha iyi çalışmasını sağlayabilirsiniz. Her başınız ağrıdığı anda da yanınızda antibiyotik kullanacağınıza bir türkü dinleyin, yakabiliyorsanız kendiniz yakın, yakamıyorsanız yakılanları dertlenmeden dinleyin.

Akrep Burcu : Yerin altı mı geniş üstü mü geniş diye devamlı zihin jimlastikleri yaparak kendinizi ye- nileyeceğinizi zannediyorsanız aldanıyorsunuz. Yerin altı da, üstü de istemediğiniz kadar geniş. Devamlı haklı olmak için uğraşmayın. Kendinize haksızlık ettiğinizi zannederek hak arama peşine düşmeyin. Küçük çöp büyük çöpten hakkını alır elbette. Sabır silahının şarjörü devamlı dolu olsun.

Yay Burcu : Kendi kendinize gergin davranmanız yüzünden dostlarla aranızdaki mesafeyi açmaya başlıyorsunuz. Kırgınlıkları çoğaltarak mutsuzluğa davetiye çıkardığınızın farkında değilsiniz. Derdinizi sevin ki Allah başka dert vermesin. İçine düştüğünüz buhranlı dönemlerden de kendinize bir ders çıkar- masını bileceğiniz günler yakında gelecek. Yeter ki siz sabırla o güzel günlerin geleceğine inanın.

Oğlak Burcu : Duygularınızla hareket etmek yerine bazen aklınızla hareket ederek dengesiz bir hayat yaşadığınızı zannediyorsunuz. İnsan varlıkla da sınıanır yoklukla da. Ne kadar kaybederseniz o kadar kazanacağınız duygusunu yitirmeyin. Ara sıra uzaktaki dostlarınızı arayın. Yalnızlığın dehlizinde kur- tulmanız için bu iyi bir fırsattır.

Kova Burcu : Bir çiçekle yaz gelmez ama baharda ilk açan çiçek diğer çiçeklerin habercisidir. Önü- müzde güzel bir bahar bekliyor. Ruhunuzu dinlendirmek için bu fırsatı da kaçırmamanızı tavsiye ederim. Kendinizi yorgun hissettiğiniz zamanlarda dağlara bayırlara doğru sefere çıkın. Zafer daha sonraki iş.

Balık Burcu : Gördüğünüz her rüyayı falcılar aracılığı ile çözümlenmeye çalışmayın. Hayra yorun gelin geçin. İnsan ister istemez ara sıra cinlerle perileri birbirine karıştırır. Aklınıza cin fikirler geldiği za- man bol bol estağfur tövbe çekin. Böylece şeytanın vesveselerinden kurtulur, hayatı dolu dolu yaşarsınız.

AÇIKKARA 1. YIL FİHRİSTİ

21 MART 2018 – 21 ŞUBAT 2019

- ACIPAYAM, Metin:** 1/14 Mizahın Gerekliliği, 2/12 Aydın Boysan'ın Mizah Söyleşileri Kitabı Hakkında
- AKKANAT, Cevat:** 1/15 Kazak Abdal'a Telmih, 3/5 Dalga
- AKTAŞ, Osman:** 8/7 Vuran çok Olur
- ALAEDRİ:** 1/10 Bedevi Şiir/Bir, 7/10 Senin Peşinde
- ANIK, Esat:** 2/13 Alaylı Taşlama
- ÂŞIK ÖMER:** 7/2 Pire Destanı
- ÂŞIK SÜMMANİ:** 10/2 Taşlama (Tan Eyler)
- ATMACA, Tayyib:** 1/11 Şiir Şöleni Katılım Şartları, 1/12 Âşıklar Kahvehanesi /Bir, 2/10 Âşıklar Kahvehanesi /İki, 5/4 Hariçten Dokunan Şiirler, 12/3 Bu Kitap
- AYAZ, Mustafa :** 8/9 Yalana Başvur
- BARAK, Hüseyin:** 7/7 Sivrisinek Destanı – 1, 8/5 Sivrisinek Destanı – 2, 9/4 Sivrisinek Destanı–3
- BARIŞ, Rabia :** 7/11Şu Telefon
- BEZGİN, Sezgin:** 6/10 Açikkara TV (Pirecoin Dosyası)
- ÇAMURCU, Erhan:** 11/9 Üşütük Şiir, 12/6 Mesel İşte
- ÇİÇEK, Sezai :** 6/15 Doğum Günümü Kutlayanlara Hürmetlerimle
- ÇOLAKER, İsa :** 1/4 Kitap Okumanın Zararları
- DAĞLAR, Abdülkadir :** 5/14 Patates Gazeli, 5/14 Soğan Gazeli
- DENER, Şener:** 5/10 Açikkara TV
- DERTLİ:** 5/2 Taşlama
- DİVANİ, Cemal:** 8/12Muhtar mı Olsam?, 10/7 Bir Aşığın Güncesi, 11/3 Zamanın Müslümanı, 12/3 Eşşek
- DOĞAN, Mustafa:** 5/8 Avcı
- DOĞRU, A Nokta:** 1/8 Mahalleyi Fişlemek
- DURMAZ, Mehmet:** 10/3 Ters Öğüt
- ECE, Hüseyin K.:** 10/4 Adamın Küçük Dünyası, 11/6 Böyle Aldanış Gördün mü?
- ERYİĞİT, İbrahim:** 1/6 Genç Şair/Yazar Adayları İçin Popüler Yazma Teknikleri
- EYMEN, Sabit:** 10/6 Daimi Belediye Başkan Adayı, 11/11Ferhat İle Şirin Hikâyesine Şerh
- FEDAİ, Özlem:** 11/4 Omurgasız Hayvanlara, “Yumuşakçalar”a Dair
- FİDANCI, Mehmet S.:** 9/8 Of, 10/9 Oyuk Şiir
- GEVHERİ:** 11/2 Taşlama (Oldu)
- GÖBEL, Velid:** 11/8 Asıl Vekil İle Sabık Vekil Diyalogu
- GÖRGÜN, Fikret:** 2/15 Taşlama, 5/14 Dişname
- GÖZÜKARA, Mehmet:** 2/3 Yalanlama
- GÜNEYLİ, Abidin:** 5/8 Bulgur
- HARTLAP, Memmet:** 3/6 Mehmet Hartlap İle Türk Şiiri Üzerine Tele Konuşma
- IŞIK, Ziya:** 10/4 İt Destanı
- KAPTANOĞLU, Selman:** 4/5 Tedavülden Kalkan Oyun
- KARA, Ömer (Kul Seymani):** 12/4 Seçim Beyannamem
- KARACAOĞLAN:** 8/2 Bir Kız Bana Emmi Dedi
- KARAKOÇ, Abdurrahim:** 12/2 Bu Mevtayı Nasıl Tanırdınız?
- KARANAR, Gülizar:** 7/15 Okuyucu Mektupları, 8/13 Okur Mektupları, 10/11 Okur Mektupları 3
- KATIRCI, Ali Galip:** 6/8 Safiye
- KAZAK ABDAL :** 4/2Taşlama
- KEFAL, Meral:** 7/8 Açikkara TV (Evlenmek İstiyorum-1), 8/8 Açikkara TV (Evlenmek İstiyorum- 2), 9/9 Açikkara TV (Evlenmek İstiyorum Final)
- KEVEN, Kısmet:** 1/16 Hastroloji, 2/16 Hastroloji, 3/16 Hastroloji, 4/16 Hastroloji, 5/16 Hastroloji, 7/16 Hastroloji, 8/16, Hastroloji 9/16 Hastroloji, 10/16 Hastroloji, 11/16 Hastroloji 12/16 Hastroloji

KOCA, Erol: 9/15 Gardaş
KOCAMAN, Abdulvahap: 9/3 Cinayetim Var
KOZANOĞLU, Ö. Kaplan: 2/13 Fırıldak
KÖKSAL, M. Fatih: 10/3 Erikson Abla, 11/3 Kaz-name
LAEDRİ: 1/10 Medeni Şiir/Bir, 7/10 Çek Git
MAZI, Hökkeş: 2/14 Kediye Ot Attırma Perdelerin Yırtılır
MERT, Metin: 12/13 Kel Alaka
MESES, Hasan Basri: 1/3 Nevruziye, 3/2 Kına Türküsü, 10/7 Şölen Şiiri
MUTLU, Ali Kemal: 1/15 Aşk-ı Klavye, 4/4 Sanal Aşkın Tarizi, 6/16 Şikayettir Zamandan
NABİT, Hüdai: 12/8 Tutanalar
NALÇACI, Hasan: 10/10 Nadas
NAVRUZ, Ali Rıza: 12/9 Vasiyet
NOYAN, Erdal: 1/5 Sağlam Tecrübe, 1/5 Arkadaşlar Rahatladılar, 3/4 Erkeklerle Acıyın,
4/15 Nino'nun Gürcü Fıkraları, 6/5 Ne Çok Alamut,
9/5 Sağdan Soldan Öğretmen Marşı, 10/8 Kediden Korkan Köpek
OĞUZTÜRK, Fikret: 5/15 Acilen
ÖZALP, İsmail Kutlu: 2/3 Yalanlama
ÖZDEMİR, Hikmet: 10/11 Tersini mi Yapalım? 12/13 Nasrettin Hoca
PALIT, Güngör: 3/4 Sosyal Atasözleri,
PARLAK, Ali: 4/4 Fetva, 6/5 Saç Örtüsü
PEKİN, Süleyman: 3/5 Kaynayan Kazan
PEKTAŞ, Mehmet: 2/4 Bugün Git Yarın Gel, 3/10 Eski Bildiğin Köy Değil, 4/12 Nurettin ve Gitarı,
5/12 Düğüne Davetlisiniz, 6/12 Yeğen Dedik bağrımıza Bastık, 7/12 Bahşiş,
8/14 Çankayalı Niyazi'nin Dramı, 9/11 Ne Umduk Ne Bulduk, 10/12 Çekiliş Var,
11/14 Beyefendilik Böyle Olur, 12/14 İş İlanı
POSOFLU ZÜLALİ: 9/2 Çay
RUHSATİ: 6/2 Taşlama
SAĞLAM, Ercan: 8/5 Mevsim ve Takvim Etkisinden Arındırılmış Burç Yorumları
SELENGE, Selimhan: 2/8 Şiir Eleştirisi Nasıl Olmalı?
SUNGUROĞLU, M. Nuri : 9/15 Bu Sene de Çuvalladık, 12/7 Söyletme Beni Niyazi
ŞÜKÜR, Şakir: 4/14 Şakir Abi'nin Dert Köşesi, 5/9 Şakir Abi'nin Dert Köşesi,
6/6 Şakir Abi'nin Dert Köşesi, 8/3 Köşeme Döneceğim, 11/7 Şakir Abi'nin Dert Köşesi
TAŞ, Şahin: 1/5 Kız Kıkır Kıkır, Oğlan Mor!, 1/5 Ömürlük
TOKSÖZ, Hacı Memmet: 6/4 Şayir Ozan Çalakalem'in Bizim Köyün Halleri İsimli Şiirinin Tahlili
TOZLU, Hülya: 11/13 Gevşek Cıvata
TUNCER, Hacı Musa: 10/10 Avrad, 12/9 Utansın
TURAÇ, Osman Gazi : 3/13 Zarfta Unutulan Mektup, 6/7 Kırığı Tekkesi Şeyhi 7/4 Bahri,
11/10 Çorumlu Ferdi
TURP, Müsamettin: 3/6 Mehmet Hartlap İle Türk Şiiri Üzerine Tele Konuşma
ÜNAL, Şükrü : 11/15 Yapma Yâ Hû
YALSIZUÇANLAR, Sadık : 11/6 Üç Aylar, 12/4 Hâlimiz İtlerden Beter, Keyfimiz Beglerde Yoh
YAVUZ, Mevlüt : 4/7 Bize mi Kaldı?, 10/14 Köyün Çocuğu
YILDIRIM, Halit: 1/7 Maho'nun Eşşegi/Bir, 2/6 Deveyi Yardan Atan Kim?, 3/9 Maho'nun Eşşegi/İki,
4/8 Kargalar İşin Farkında, 5/6 Prostat, 6/5 Eşek Kadı Olursa, 7/3 Avcının Boş İti,
8/10 Dolara Dolanan İnekler, 9/4 Neylesin?, 12/10 Ava Giden Avlanır
YONTAR, Toygar : 3/15 Daryerekondan Kaçış -Yurtlak-, 4/10 Daryerekondan Kaçış -Yurtlaktan Çıkış-
9/6 Daryerekondan Kaçış -Kılavuz-
YÜKSEL, Servet: 10/8 Mangalda Kül